

The Duke of Edinburgh's International Award equips young people for life and work*.

Laura de Kinkelder heeft haar Gouden Award al een paar jaar op zak en studeert nu Politicologie. Ze is als Ambassadeur betrokken gebleven bij de Award in Nederland. Regelmatig was ze aanwezig bij uitreikingen van Awards, schrijft ze voor Awardwereld en ze heeft meegewerkt aan de ontwikkeling van de nieuwe website www.award.nl. Op de foto staat zij in het midden.

Ze heeft aan drie deelnemers gevraagd wat ze gedaan en geleerd hebben tijdens hun Awardactiviteiten. Rachel Klaverboer : “Alles waar ik tegenop zag viel mee en omgekeerd.” In 2013 heeft Rachel Klaverboer de Zilveren Award afgerond. Voor haar zat de grootste uitdaging in de Expeditie, die zelfs de eerste keer werd uitgesteld.

Sharine Goutziers besloot voor het onderdeel Sport te gaan dansen: “De eerste lessen na een lange vakantie waren zwaar. Mijn tenen waren niets meer gewend en mijn doorzettingsvermogen was ver te zoeken.”

Jette Talsma was voor het onderdeel Vrijwilligerswerk penningmeester bij de oudste scholierenvereniging van Nederland. “Eenieder heeft dezelfde passie en het is ontzettend leuk dat je dit deelt. Hoe ga je nou precies in contact met bedrijven, hoe maak je afspraken, hoe kom je afspraken na. Met zijn allen om de tafel zitten om ideeën te bedenken en deze tot uitvoer te brengen.”

Dit zijn hun verhalen

Rachel Klaverboer vertelt ‘Vanaf de zomer in 2011 wilde ik mijn Zilveren Expeditie voltooien. Door verschillende omstandigheden is dit er steeds niet van gekomen. In de zomer van 2012 kon ik geen groepje vinden en dus begon ik in de lente van 2013 met het sturen van e-mails om de Expeditie te regelen. Vier mensen zouden er mee doen, net genoeg volgens het reglement. We vonden zelfs een weekend dat iedereen kon. Omdat we allemaal uit verschillende delen van het land kwamen en de meest en elkaar niet kenden zo snel mogelijk afgesproken om ook de verschillende voorbereidingen op papier te zetten. Ik zou de zondag van het expeditieweekend jarig zijn. Feest verplaatst, vrij gevraagd van werk en de backpack was geregeld. En toen hadden we geen beoordelaar. O en een van de vier meisjes viel af. Dat ik teleurgesteld was, is nogal een understatement. Uiteindelijk kwam het toch goed. Alles waar ik tegenop zag viel mee en omgekeerd. Het eten, het slapen, de meisjes.

Allemaal leuk en aardig. Dat lopen met backpack was iets zwaarder dan gedacht. Het is nu twee dagen later en hoewel ik nog nauwelijks op mijn voeten kan staan kan ik alleen maar terugkijken op een mooi weekend waarin ik eindelijk mijn Zilveren Expeditie heb gelopen en daarmee mijn Zilveren Award gehaald heb'. 'Het hele idee van de Award is natuurlijk dat je voor jezelf doelen stelt en jezelf ontwikkelt op zelf bepaalde gebieden. Doordat het plannen en voor bereiden van deze Expeditie zo moeilijk ging had ik al het idee dat we er genoeg voor gedaan hadden om het eindelijk door te laten gaan en dan nog drie zware dagen gelopen. Ik ben trots op wat we met z'n vieren bereikt hebben en dat we hem gezamenlijk hebben uitgelopen. Dit zijn echt dagen geweest waarin we elkaar moesten helpen hoewel we elkaar nauwelijks kenden en je tot, of zelfs over, je eigen grenzen moet gaan om het te halen. Dit zorgt voor een enorm trots gevoel!'

Sharine Goutziers heeft een ander verhaal; 'De allereerste keer dat ik van de Award for Young People had gehoord was toen mijn zus net zoals ik begon met haar Bronzen Award. Begin van mijn tweede jaar havo is er uitleg gegeven over het project en wat je ermee kon behalen. Ik was meteen geïnteresseerd en heb me opgegeven. Voor het onderdeel Sport heb ik elke week anderhalf uur een balletles gevolgd bij de Zuivelfabriek in Udenhout. Na 6 jaar hiphop gedanst te hebben, besloot ik 3 jaar geleden om over te stappen naar klassiek ballet. In deze lessen heb ik mijn lenigheid, spieren en ritme verbeterd. Met kerst en bij het einde van het dansjaar heb ik opgetreden met mijn groep, waar ik erg van heb genoten. De eerste lessen na een lange vakantie waren zwaar. Mijn tenen waren niets meer gewend en mijn doorzettingsvermogen was ver te zoeken. Een paar weken verder ging het al stukken beter en heb ik het dansen op spitzen verbeterd. De Award heeft mij geholpen mijn talent te ontdekken en te ontwikkelen'.

Jette Talsma vertelt: 'De afgelopen twee jaar ben ik penningmeester geweest voor het Vesterbestuur. Vester is de scholierenvereniging van de school Stad en Esch Zuideinde, te Meppel. Vester is de oudste scholierenvereniging van Nederland en in 2015 bestaat de vereniging 150 jaar! Zo organiseren we gedurende het schooljaar feesten. Als kers op de taart organiseren we ieder jaar het gala. Op de vrijdagavond is het zogenoemde Klein Gala, het galafeest voor de onderbouw. Zaterdagavond is het de beurt voor de bovenbouwleerlingen. Gedurende drie maanden is het Vesterbestuur iedere zondag op school aanwezig om daar samen met de zogenoemde musical crew een musical in elkaar te zetten. Ik heb mijn tijd bij het Vesterbestuur gezien als een ontzettend leuke, leerzame tijd. Ik heb geleerd om samen te werken en om met een groep naar iets toe te werken. Een ieder heeft dezelfde passie en het is ontzettend leuk dat je dit deelt. Hoe ga je nou precies in contact met bedrijven, hoe maak je afspraken, hoe kom je afspraken na. Met zijn allen om de tafel zitten om ideeën te bedenken en deze tot uitvoer te brengen. Als penningmeester heb ik specifiek geleerd om te gaan met het financiële beheer van de vereniging. Hier heb ik ervaren dat ik mijn rug soms echt recht moest houden om te zorgen dat er verantwoord met het geld om wordt gegaan'.

*Vanuit de internationale organisatie, The Duke of Edinburgh's International Award, is begin mei een campagne gestart om de te laten zien wat deelname aan de Award betekent voor toekomstige werknemers: <http://www.intaward.org/employability>.